

„Kamienie Pamięci – Z modlitwą Ojczyźnie 1939–1989” Spotkanie z ojcem Andrzejem Deptuchem

Od lewej p. Joanna Albigowska, o. Andrzej Deptuch i uczniowie ZS1

„Kamienie pamięci. Z modlitwą Ojczyźnie” to ogólnopolski projekt Instytutu Pamięci Narodowej. Jego celem jest zachęcenie młodzieży do odszukania w środowisku lokalnym bohaterów, których nazwisk nie ma w historycznych podręcznikach, a którym „życie napisało” taki scenariusz, że warto o nich mówić. Tegoroczna VI edycja projektu poświęcona jest kapłanom, siostram zakonnym, osobom konsekrowanym, które w czasie II wojny oraz po wojnie, do roku 1989 pozostały wierne swoim ideałom, nie dały się złamać systemom - nazistowskiemu czy komunistycznemu. Zadaniem uczestników projektu (**Justyna Chwał, Magdalena Tomoń, Dominika Piecuch, Norbert Łuczyński, Jan Fill i Sebastian Pilszak**) jest udokumentowanie działań bohatera i upamiętnienie ich w lokalnym środowisku.

Zapraszamy do Sanockiego Domu Kultury na konferencję poświęconą ojcu Andrzejowi w dniu 20 marca 2015 r. o godz. 10.00.

Po wyjściu z więzienia o. Andrzej pracował jako duchowny w kościołach i klasztorach franciszkańskich następujących miast:

Lubomierz (1953-1954)
Przemyśl (1954-1956)
Jasło (1956-1959)
Przemyśl (1959-1960)
Radomsko (1960-1965)
Kraków (1965-1968)
Rychwałd (1968-1969)
Legnica (1969-1972)

26 lipca 1972 r. został duszpasterzem w kościele i klasztorze oo. Franciszkanów w **Sanoku** w parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Pocieszenia. Pełniąc funkcję ekonoma klasztornego, przyczynił się do odzyskania domu przy klasztorze, gdzie mieszkają obecnie siostry służebniczki starowiejskie.

Odznaczenia i medale:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski nadany 11 stycznia 1995 r. przez prezydenta RP Lecha Wałęsę za wybitne zasługi w działalności na rzecz suwerenności i niepodległości Polski oraz zasługi w pracy duszpasterskiej.

Medal 600-lecia Odnowienia Akademii Krakowskiej i Honorowy Dyplom Uniwersytetu Jagiellońskiego przyznane 15 września 2002 r. przez rektora prof. Franciszka Ziejkę.

Krzyż Oficerski Odrodzenia Polski nadany 3 maja 2006 r. przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego za wybitne zasługi w działalności na rzecz niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, za pracę społeczną w środowiskach kombatanckich.

Srebrna moneta kolekcjonerska przyznana 17 listopada 2008 r. przez Instytut Pamięci Narodowej i Narodowy Bank Polski za zaangażowanie w upamiętnianie historii Polski i walkę o niepodległość osobom z listy „Kustoszy pamięci” zaangażowanym w działalność narodową i patriotyczną.

Awans na stopień oficerski podporucznika nadany 11 listopada 2008 r. za zasługi w walce o wolność z postanowienia Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego.

Wyróżnienie dwoma srebrnymi monetami kolekcjonerskimi przyznanymi w Rzeszowie

17 listopada 2007 r. przez prezesa NBP Sławomira Skrzypka podczas uroczystości z okazji 90 Rocznicy Odzyskania Niepodległości współorganizowanej przez Instytut Pamięci Narodowej oraz Narodowy Bank Polski.

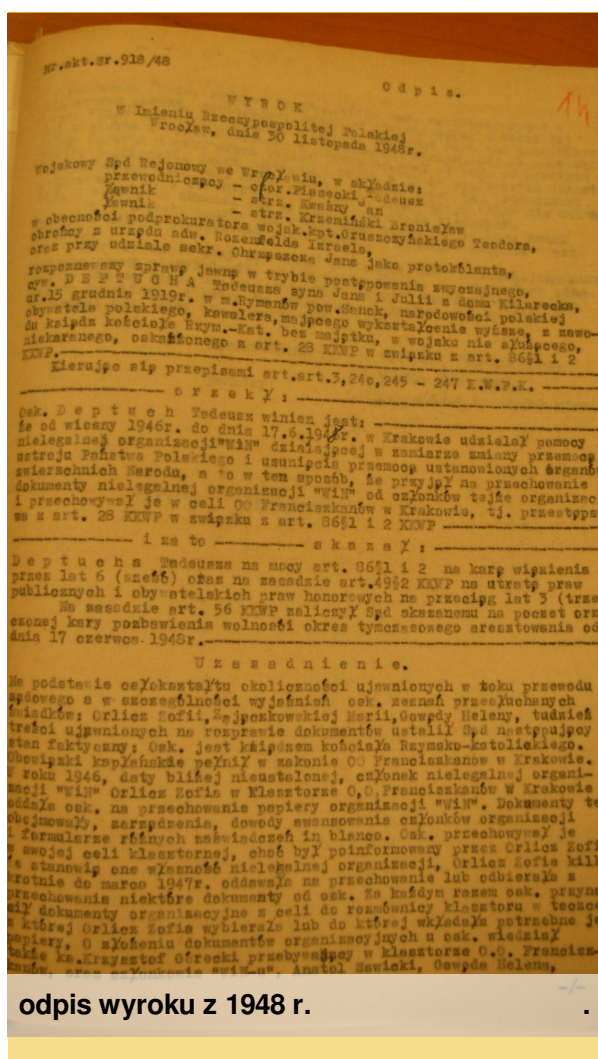
Tadeusz Andrzej Deptuch

Urodził się w 1919 r. w Łazach w gminie Rymanów. Na chrzcie św. otrzymał imię Tadeusz. W 1926 r. jego matka zmarła, a ojciec ożenił się po raz drugi. Przyszły franciszkanin miał czworo rodzeństwa: siostry Annę i Genowefę oraz braci Michała i Stanisława. Uczęszczał do 7-klasowej szkoły powszechnej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Rymanowie. Jako dziecko czytał często „Rycerza Niepokalanej”, który stanowił dla niego inspirację. W wieku 14 lat zrodziła się w nim myśl o kapłaństwie. Wówczas, we wrześniu 1933 r., wstąpił do Małego Seminarium Misyjnego Braci Mniejszych Konwentalnych w Niepokalanowie. W czerwcu 1937 r., po ukończeniu 7 klasy gimnazjum starszego typu, zdecydował o wstąpieniu do zakonu franciszkańskiego, po czym w sierpniu tego samego roku rozpoczął nowicjat i otrzymał imię zakonne Andrzej. W tym czasie przebywał w Niepokalanowie, gdzie uczył się u boku późniejszego świętego o. Maksymiliana Marii Kolbego. 9 sierpnia 1938 r. złożył pierwszą profesję czasową i został przeniesiony do Lwowa, gdzie rozpoczął studia w Seminarium Duchownym. Formację Zakonną w Seminarium Duchownym przerwał wybuch II wojny światowej. Po agresji sowieckiej 17 września 1939 r. został aresztowany przez Sowietów w Rohatynie. Jednak wraz z towarzyszami zbiegł z konwoju, po czym ponownie znalazł się we Lwowie, gdzie ukończył Liceum im. Karola Szajnochy i zdał egzamin dojrzałości.

Jeszcze w trakcie wojny, 30 sierpnia 1942 r., przyjął święcenia kapłańskie z rąk abpa Eugeniusza Baziaka, który w tym czasie prowadził działania zmierzające do zapewnienia ciągłości prac Seminarium Duchownego na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Następnie, jako duchowny, podjął posługę pasterską i równolegle został absolwentem studiów teologicznych. W roku akademickim 1943/1944 był słuchaczem tajnego Studium Pedagogicznego na UJK w ramach tajnych fakultetów (wykłady odbywały się we lwowskim klasztorze oo. Franciszkanów). Oprócz pracy duszpasterskiej i zakonnej oraz obowiązków na studiach, działał także w konspiracji jako członek AK. Po zakończeniu wojny, 8 grudnia 1945, wraz z innymi zakonnikami w efekcie wysiedleń został objęty przymusową repatriacją i był zmuszony opuścić lwowski klasztor. Zamieszkiwał w Krakowie w tamtejszym klasztorze franciszkańskim. Wkrótce potem 15 stycznia 1946 r. podjął studia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego celem kontynuacji studiów przerwanych we Lwowie. Jego edukacja na UJ trwała dwa lata i została przerwana wskutek aresztowania przez Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego we Wrocławiu w czerwcu 1948 r., w związku z przechowywaniem dokumentów (skrzynki kontaktowej) organizacji antykomunistycznej Wolność i Niezawisłość (WiN).

Po śledztwie i procesie 30 listopada 1948 r. Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu skazał Ojca na 6 lat pozbawienia wolności za pomoc członkom Okręgu Lwów AK- WiN. Więziony był od 8 czerwca 1948 r. w zakładzie karnym wrocławskiego UB. Jako duchowny został poddany poniżającemu traktowaniu: był bity, torturowany, głodzony, pozbawiany snu. Stosowane wobec niego wyszukane metody znęcania się w konsekwencji doprowadziły do fizycznego wycieńczenia. Następnie 27 maja 1949 r. przewieziono go do Zakładu Karnego w Rawiczu. Tam został brutalnie pobity, po czym 2 sierpnia 1950 r. przeniesiono go do Wrocławia, gdzie trafił na oddział szpitalny. Zastosowano tam wobec niego kilkanaście razy elektrowstrząsy. 9 lipca 1953 r. został zwolniony. Łącznie spędził w więzieniu 5 lat i 1,5 miesiąca. Mimo tortur nie zdradził prześladowcom informacji o członkach konspiracji. Jednak w wyniku sadystycznych metod przesłuchiwań ucierpiał trwale jego zdrowie, m.in. doznał częściowej utraty słuchu.

Joanna Albigowska

Redakcja gazetki:
Sandra Chromiak klasa 4a
Marzena Pleśniarska klasa 4a
opieka merytoryczna p. **Małgorzata Chomiszczak**
współpraca p. **Joanna Albigowska**

www.zs1sanok.pl
tel. 13 4638010
fax 134638012

Rok jubileuszowy 1925 - 2015

Wywiad z absolwentką i długoletnią nauczycielką geografii w ZS 1 panią Grażyną Chytlą

przeprowadziły *Sandra Chromiak i Marzena Pleśniarska*

W jakich latach uczęszczała Pani do szkoły?

Naukę w Liceum Ekonomicznym rozpoczęłam w 1971 r. Zostałam przyjęta po dobrze zdanim egzaminie wstępnym z matematyki. Kandydatów na jedno miejsce było dużo, bo urodziłam się w latach tzw. wyżu demograficznego. Maturę zdałam w 1975 r. Ukończyłam szkołę jako technik ekonomista o specjalności ekonomika i organizacja przedsiębiorstw.

Jak wspomina Pani czasy szkolne?

„To były piękne dni, naprawdę piękne dni...” – jak słyszymy w starej piosence. Nasza trzecia wychowawczyni prof. Wiktoria Solon zachęcała nas do solidnej nauki i pracy społecznej. Ja się realizowałam w sporcie (głównie biegi) i turystyce – po 3 klasie zdałam egzamin na przewodnika turystycznego PTTK. Miło wspominałam szkolne wycieczki, rajdy i obozy wędrownie po Bieszczadach, Beskidzie Niskim i Tatrach. Miałam świetne koleżanki, dobrych kolegów i wspaniałych nauczycieli! Tej szkole zawdzięczam wstęp na studia bez egzaminu (otrzymałam indeks za wyniki w nauce i pracę społeczną), a nawet męża, którego poznałam na studniówce w „mechaniku”.

Jak wyglądały Pani studia?

Mając indeks w kieszeni, mogłam wybierać i uczelnię i kierunek. Wybrałam geografię nauczycielską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Specjalność: geografia turystyki. Ukończyłam też studia podyplomowe z ekonomiki i organizacji turystyki na Akademii Ekonomicznej w Krakowie oraz z ochrony i kształtowania środowiska geograficznego – znowu na UJ.

Jak rozpoczęła się Pani kariera zawodowa?

Dyrektor Ryszard Borowiec w 1979 roku przyjął mnie do pracy w sanockim „ekonomiku” na etat Komendanta Szczepu ZHP. Przedmiot geografia turystyczna realizowałam w Policealnym Studium Obsługi Ruchu Turystycznego przy naszej szkole.

Potem jednak uczyła Pani w naszej szkole?

Po 3 latach pracy jako komendant ZHP przeszłam na etat nauczycielski i uczyłam geografii, a uzupełniając – historii oraz wiedzy o społeczeństwie. Społecznie prowadziłam harcerstwo, opiekowałam się też SKKT i kołem LOP. W latach późniejszych miałam też zajęcia z ochrony i kształtowania środowiska, edukacji prozdrowotnej oraz higieny i ochrony zdrowia.

Jakie były zalety tej pracy?

Geografia i pedagogika, krajoznawstwo i turystyka – to moje pasje! Kochałam to co robiłam! I jeszcze mi za to płacili.

Opiekowałam się gazetkami, organizowałam konkursy, wycieczki (około 100 wyjazdów w ciągu 27 lat!).

A czy coś Pani przeszkadzało w osiągnięciu pełnej satysfakcji z pracy?

Uczenie po jednej godzinie tygodniowo w każdej z 21 klas! Trzeba to „przerobić”, aby zrozumieć, jaki to ogromny wysiłek psychiczny, fizyczny i intelektualny dla nauczyciela.

Co uznałaby Pani za swoje największe osiągnięcie zawodowe?

Moje sukcesy to sukcesy moich uczniów! Każda matura zdana z geografii to efekt kilkuletniej współpracy z uczniem i jego domem. Wtedy matura z geografii mogła być przepustką na dobre studia, np. na akademii ekonomicznej. Podczas egzaminów wstępnych zdarzało się nierzadko, że mój uczeń zdał geografię na piątkę! Ogromną wagę przywiązuję do tego, co dałam swoim uczniom, ale też co od nich otrzymałam. Ja uczyłam, ale i mnie uczniowie też uczyli. Wzajemne uczenie się uważam za najważniejszą wartość w życiu.

Czym się Pani zajmuje obecnie?

Mieszkam w Sanoku, mam córkę i 2 synów, którzy ukończyli dobre kierunki studiów i są samodzielni. Dzieci i dwie wnuczki są naszą ostoją i źródłem radości. Jestem na wcześniejszej emeryturze i w wolnym czasie zajmuję się oprowadzaniem wycieczek po regionie. Mam uprawnienia przewodnika: terenowego, beskidzkiego oraz pilota wycieczek krajowych i zagranicznych. Daje mi to bardzo dużo radości. Dzięki pasji turystycznej poznałam całą Polskę i 15 krajów Europy.

A jakie ma Pani zainteresowania?

Od dzieciństwa pasjami czytałam książki. To one sprawiły, że nauka dla mnie zawsze była lekka, łatwa i przyjemna. Lektury towarzyszą mi do dzisiaj. Rodzice i szkoła rozwinęli moje zainteresowania teatrem, kinem i muzyką. Poza uczestnictwem w sanockich imprezach (Festiwal im. Didura czy „Forum pianistyczne – Bieszczady bez granic”) jeżdżę po Polsce. W zeszłym roku byłam przez 4 miesiące we Wrocławiu, gdzie na bilety wstępu wydałam ponad 2,5 tys. złotych! Filmy, balet, koncerty, muzea dostarczyły mi niezapomnianych wrażeń! Wokół nas są wspaniali ludzie i ich niezwykle dokonania. Czuję dla nich wielką wdzięczność! Podziwiam często rękodzieło twórców lokalnych, nie tylko na wystawach w sanockim „Górniku”. Sama też haftuję na własne potrzeby. Kolejna pasja to zdrowy tryb życia. Odżywianie i dużo ruchu to podstawa: chodzę po górach, jeżdżę na rowerze, łyżwach i na nartach, pływam, gimnastykuję się. W te zainteresowania wciągnęłam nasze dzieci i wiem, że równie aktywnie odpoczywają.

Z życia szkoły...

Drużyna "ekonomika" z p. Grażyną Borek.

25 stycznia w Filharmonii Rzeszowskiej odbyło się spotkanie noworoczne zorganizowane przez Zarząd Wojewódzki Polskiego Stronnictwa Ludowego. W spotkaniu, wśród ponad 600 gości, znaleźli się m.in. wicepremier Janusz Piechociński, marszałek województwa świętokrzyskiego Adam Jarubas (kandydat na prezydenta RP), wiceminister sprawiedliwości Wojciech Węgrzyn, posłowie, wojewodowie, prezydenci i burmistrzowie miast, starostowie, wójtowie, radni samorządów wszystkich szczebli. Zespół Szkół nr 1 miał możliwość zaprezentowania swoich cukierniczych umiejętności. Goście zachwycali się sposobem prezentacji, dekoracją ciast i ich niezwykłym smakiem. Chwalili kunszt młodych adeptek sztuki kulinarnej i zapraszali na prezentacje do Warszawy.

Instruktaż dyrektora firmy VOIGT

W związku z jubileuszem 90 rocznicy powstania naszej Szkoły, wychowawcy klas 2h, 2k, 2l, 3h i 4l zorganizowali spotkanie z absolwentką i długoletnią nauczycielką w ZS1, panią Grażyną Chytlą. Gość opowiedział o swoich czasach szkolnych, karierze zawodowej i życiu osobistym.

Od lewej: Sandra i Ela

W dniu 2 marca w Rzeszowie odbyły się zawody II stopnia XIII edycji **Misyjnej Olimpiady Znajomości Afryki**, w których wzięły udział uczennice klasy 3l **Elżbieta Chabko i Sandra Lorenc**. Dziewczęta rozwiązywały test złożony z 42 pytań oraz napisały pracę na temat „Scharakteryzuj ludy Środkowego Sudanu”. Opiekę nad uczennicami sprawował **o. Piotr Marszałkiewicz**.

W dniu 24 lutego uczniowie klasy 2h, 3h i 3ż wzięły udział w szkoleniu dotyczącym sposobów i środków utrzymania czystości. Zajęcia przeprowadził pan **Adam Góra**, dyrektor ds. rozwoju rynków i produktów firmy **VOIGT**. Firma ta ma w swej ofercie ponad 160 produktów profesjonalnego utrzymania czystości, a jej odbiorcami są firmy z Polski i 6 krajów UE.

Pani Grażyna Chytlą z uczniami kl. 2h

19 lutego 2015 roku odbyła się **VIII edycja konkursu „Z hotelem na Ty”**, w którym uczestniczyły 3-osobowe zespoły z klas 3h i 4h technikum hotelarskiego. Rywalizujący uczniowie musieli wykazać się wiedzą z zakresu organizacji i techniki pracy w hotelarstwie, obsługi konsumenta, komunikacji z gościem hotelowym w języku obcym, rozwiązywania problemów w recepcji hotelowej oraz sporządzania dokumentacji hotelowej. Komisja konkursowa w składzie: wicedyrektor Alina Lipka, prof. Monika Drwał i prof. Renata Szelc wyłoniła zwycięzców. **I miejsce** zajął zespół z klasy 4h (**Edyta Kot, Justyna Mańko, Anna Malik**), **II miejsce** zajął zespół z klasy 4h (**Paulina Latusek, Małgorzata Szychowska, Sylwia Ścibor**) **III miejsce** zajął zespół z klasy 3h (**Wioleta Cygał, Natalia Dobosz, Kinga Jaklik**).

Zwycięska drużyna z 4h